

در آستانه نمایش در موزه گتی آمریکا اعلام شد

احتمال قلبی بودن خنجر اردشیر اول هخامنشی

موزه گتی ویلا در شهر لس آنجلس آمریکا، به نمایش گذاشته شده است. آثار به نمایش گذاشته‌شده از موزه‌های ایالات متحده آمریکا، اروپا و خاورمیانه، از جمله متروپولیتن،

موزه شرق‌شناسی شیکاگو، لوور و برلین و همچنین مجموعه‌های خصوصی گردآوری شده است. فری اسپایر، متصدی ارشد آثار باستانی در موزه گتی،

استاد دانشگاه کالیفرنیا که خنجر اَکیناکه منسوب به اردشیر اول هخامنشی را پیش از نمایش در موزه گتی آمریکا بررسی کرده است، درباره اصالت آن گفت: «من هم مطمئن نیستم. موزه گتی خواستم از آن نمونه‌برداری و آزمایش کند، اما آن‌ها نخواستند زیر بار بروند…»

به گزارش ایسنا، علی هژبری – کارشناس میراث فرهنگی – در ادامه بحث بر سر اصالت خنجر هخامنشی جوابیه‌ای را از متنو کنیا Matthew P. Canepa، استاد تاریخ هنر و باستان‌شناسی ایران در دانشگاه کالیفرنیا – منتشر کرد. او گفته است: «وقتی این اثر از جعبه برای قرار دادن در نمایشگاه خارج شد، متوجه شدم جوب خشک‌شده (پوسیده) در غلاف وجود دارد. همچنین می‌توانید ببینید که بقایای تیفه، رنگ زده، اما باقی مانده است. اگر تقلبی باشد، باید کار بسیار پیچیده و علمی باشد تا جوب باستانی و فلز اکسیدشده را در خود جای دهد.

از متصدیان (مُوزه) گتی خواستم از آن {خنجر/ آکیناکه} نمونه‌برداری و آزمایش کنند، اما آن‌ها نخواستند زیر بار آن روند. ای کاش آن‌ها این کار را انجام می‌دادند تا امکان بررسی داده‌های تجربی به‌دست آید.» نظر این استاد دانشگاه کالیفرنیا درباره کتیبه این خنجر چنین بوده است: «من هم مطمئن نیستم…کتیبه با فرمول معمولی که روی ظروف هخامنشی می‌بینم متفاوت است، اما به طور کلی باید نسبت به کتیبه‌های «پیش از حد کامل» و یکنواخت شک کنیم. واقعا امیدوارم مجموعه‌ای که آن را در اختیار دارد مایل به آزمایش جوب باشد.»

هژبری که توضیحات این استاد دانشگاه کالیفرنیا را در صفحه شخصی خود در اینستاگرام منتشر کرده است درباره اصالت‌سنجی این شیء تاریخی منسوب به اردشیر هخامنشی که در موزه گتی لس‌آنجلس به نمایش گذاشته شده است، به ایسنا یادآور شد: «تا اصالت این شیء به دلایلی نفی نشود، باید اصل را بر درست بودن آن بگذاریم.» خنجر طلایی منسوب به اردشیر هخامنشی در کنار حدود ۲۰۰ شیء تاریخی دیگر در نمایشگاه «ایران‌باستان، جهان کلاسیک» از ششم آوریل (چهارشنبه ۱۷ فروردین‌ماه) در

مدیر اداره نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی ضمن تکذیب گفته بازیگر نمایش خونین‌زار مبنی بر توقیف این اثر نمایشی گفت: تنها یک اجرای این اثر نمایشی بنا به دلایلی متوقف شده است و با طرف شدن موارد ذکر شده قرار شد از یکشنبه شب (۲۲ فروردین ماه) این اثر طبق روال به اجراهای عمومی خود ادامه دهد.

بسه گزارش خبرنگار تئاتر ایرنا، نمایش خونین‌زار به کارگردانی سهراب حسینی و حضور نسیم ادبی به عنوان بازیگر این اثر مونولوگ، ۲۰ فروردین‌ماه شاهد توقف اجرای عمومی خود بود. اتفاقی که نسیم ادبی بازیگر اصلی نمایش را بر آن داشت تا در صفحه شخصی خود در فضای مجازی (اینستاگرام) نسبت‌به توقف این اجرا از واژه «توقیف‌نمایش» استفاده کند.

سیدوحید فخرموسوی مدیرکل اداره ارزشیابی و نظارت اداره‌کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در گفت‌وگو با ایرنا با اشاره به آنکه نمایش خونین‌زار توقیف نشده و تنها به دلیل پاره‌ای از مسائل، توقفی در اجرای اینن نمایش صورت گرفته است گفت: هیچ تردیدی اولویت‌ها و مواردی که شورای نظارت و ارزشیابی اداره‌کل هنرهای

مهاجرت به تهران می‌آید و با مشکلات

گونگونی روبه‌رو می‌شود. این اثر نمایشی برای چندمین بار و این بار در ماه رمضان در پردیس تئاتر شهرزاد به صحنه رفته است.

از سوی دیگر حسن مصطفوی تهیه‌کننده «خونین‌زار» به نویسندگی و کارگردانی سهراب حسینی می‌گوید توقیف این اثر نه به آن‌ها، که به سالن و سایت فروش بلیت اطلاع داده شد. او همچنین از مطابقت دادن فیلم شاهد، فیلم آخرین شب اجرای «خونین‌زار» در پردیس تئاتر شهرزاد، با فیلم اجرای جلسه دریافت مجوز از شورای نظارت و ارزشیابی برای مشخص شدن تکلیف این اتفاق تلخ گفت. حسن مصطفوی، تهیه‌کننده «خونین زار» به نویسندگی و کارگردانی سهراب حسینی در مورد این اتفاق به خبرنگاران چنین گفت: «اگر قرار باشد کاری توقیف شود، آیا روال معمول این نیست که نخست کارگردان یا تهیه‌کننده را در جریان بگذارند و از آن‌ها توضیح بخواهند؟! متاسفم که در مورد «خونین‌زار» به جای اعلام مسئله به من یا آقای حسینی، با آقای قاسم جعفری، مدیر پردیس تئاتر شهرزاد تماس گرفتند و سپس از سایت فروش بلیت خواستند که فروش نمایش ما را متوقف کند. درواقع بدون تفهیم اتهام، مجازات شدیم.»

مصطفوی ادامه داد: «من و آقای سهراب حسینی، روز شنبه، ۲۰ فروردین، پس از شنیدن این خبر به اداره‌کل هنرهای نمایشی مراجعه و با آقای کاظم نظری، مدیرکل این اداره دیدار کردیم که متأسفانه ایشان اعلام کردند در جریان اتفاقی که رخ داده است، نیستند و سپس آقای وحید فخرموسوی، مدیر شورای نظارت و ارزشیابی اداره‌کل هنرهای نمایشی را دیدیم که ایشان هم بدون ذکر دلیل روشن گفتند این اتفاق ظاهراً به درخواست حراست رخ داده است. من و آقای حسینی، امروز، یکشنبه ۲۱ فروردین مجدداً به اداره‌کل

هنرهای نمایشی خواهیم رفت و تا زمانی که پاسخ روشن و مشخصی در مورد دلیل توقیف «خونین‌زار» دریافت نکنیم به پرسشگری ادامه خواهیم داد.»

تهیه‌کننده «خونین‌زار» با بیان این که این اثر تاکنون بیش از ۱۵۰ مرتبه روی صحنه رفته است و مشخص نیست دلیل توقیف یک‌باره آن پس از بارها و بارها اجرا چیست، توضیح داد: «ظاهراً، آن‌طور که من شنیده‌ام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در همه سال‌های تئاتر، دوربین‌هایی دارد که هر شب اجرای آثار نمایشی را ضبط می‌کنند و به فیلم ضبط شده توسط آن‌ها، اجرای شاهد می‌گویند. قرار بر این شد که فیلم شاهد آخرین شب اجرای ما، با فیلم اجرای‌مان برای شورای نظارت و ارزشیابی جهت دریافت مجوز، تطبیق داده شود و در صورت مشاهده مغایرت، این توقیف ادامه‌دار شود و در غیر این صورت، پایان یابد.»

مصطفوی در پایان گفت: «من تهیه‌کننده، در سینما، فعالیت حرفه‌ای خود را دارم و اکنون که به تئاتر ورود کرده‌ام، براساس مجوز جلو رفته و هیچ کار غیرقانونی‌ای انجام نداده‌ام، شد که فیلم شاهد آخرین شب اجرای ما، با فیلم اجرای‌مان برای شورای نظارت و ارزشیابی جهت دریافت مجوز، تطبیق داده شود و در صورت مشاهده مغایرت، این توقیف ادامه‌دار شود و در غیر این صورت، پایان یابد.»

مصطفوی فعالیت در تئاتر پشیمان می‌کند.

او در عین حال از همراهی و همکاری کاظم

گفته است: «بسیاری از اشیاء قابل توجه ایران باستان که حدود ۱۲۰۰ سال را در بر می‌گیرند، برای نخستین بار در ایالات متحده به نمایش گذاشته شده‌اند.» سهیل دلشاد – پژوهشگر خطوط باستانی – با اشاره به کتیبه این خنجر که در سه سطر و به سه خط و زبان فارسی باستان، عیلامی هخامنشی و بابلی هخامنشی است، از جمله پژوهشگرانی است که به اصالت کتیبه این خنجر شپه وارد کرده است. مهرداد ملک‌زاده از دیگر باستان‌شناسانی است که با شنبه‌ه در اصالت این آکیناکه یا خنجر و احتمال جعلی بودن آن، گفته است: «فوقش این نیام بیش از حد شلوغ و اغراق‌شده است. مقایسه کنید با تیغ و نیام نوع آکیناس که در نقش‌برجسته بار عام تخت جمشید نقش شده و در عین پرکاری و نفاست، دارای شیبک و مناتت خاصی است. دوره هخامنشی را می‌شناسد روی این نیام اجرا کند. خط میخی پشت آن هم بسیار ناشیانه به نظر می‌رسد.»

تورج دریایی – تاریخ‌دان و استاد ایران‌شناسی دانشگاه کالیفرنیا – به مراسم افتتاحیه این نمایشگاه حضور داشته و آثار به نمایش گذاشته‌شده را از نزدیک دیده است، اما این نکته را یادآور شده است که «این موزه {گتی} در سال ۱۹۷۴ ساخته شد و دارای ۴۴۰۰۰ اشیاء باستانی است که به غیر از اشیاء یونانی و رومی، بیشترین تک‌وک‌های اشکانی را در اختیار دارد و به خاطر نمایش اشیاء ایران باستان و اکنون کلکسیونی از ایران باستان اهمیت یافته است. این موزه بهترین دستگاه‌های مطالعه اشیاء و تاریخ‌گذاری آن‌ها را دارد و هر ساله چندین سمینار برای موزه‌داران و دانشجویان این رشته ترتیب می‌دهد.»

نمایشگاه «ایران‌باستان و جهان کلاسیک» تا ششم اگوست برابر با ۱۷ مرداد در موزه گتی برپا است. این نمایشگاه در سه بخش خامنشیان، پس از هخامنشیان (از زمان حمله اسکندر مقدونی به ایران در حدود ۳۳۰ قبل از میلاد) و امپراتوری ساسانی بر گزار شده است و قصد دارد با نمایش این گنجینه، تبلاتت گسترده ایران باستان با یونان و روم را بررسی کند.

خبرهای ضد و نقیض درباره توقیف نمایش «خونین‌زار»

نظری، مدیر کل هنرهای نمایشی قدردانی می‌کند و توضیح می‌دهد، ایشان را از خانواده خود می‌دانیم چراکه پیشینه‌شان تئاتری است. در این دو روز جسم نهایت همکاری را با ما داشته‌اند و با روی باز و بدون معطلی پذیرای ما در دفتر کارشان بوده‌اند و تأکید دارند هم مرکز هنرهای نمایشی و هم وزارت ارشاد پیگیر حل مشکل ما هستند ولی نفس این اتفاق نه برای گروه‌های نمایشی خوب است و نه مدیریت تئاتر.

اما کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی، واژه توقیف را درباره اجرای این نمایش به کار نبرده است و در گفت‌وگو با ایلنا عنوان کرده است که این نمایش باید دوباره بازبینی شود. او به صحبت‌های تهیه‌کننده نمایش مبنی بر اینکه این اثر تاکنون ۱۵۰ اجرا داشته است، اشاره کرده و گفته است که این تعداد از اجرا از عدالت فرهنگی به دور است. بلکه عدالت این است که کارهای دیگری هم بتوانند روی صحنه بروند چون تعداد سالن‌ها محدود است. او همچنین معتقد است وقتی نمایشی به مدت طولانی اجرا شود، گروه اجرایی برای متنوع کردن کار خود، تغییراتی در آن می‌دهند که با نسخه بازبینی شده متفاوت است.

این سخنان در شرایطی مطرح شده که نمایش خونین‌زار در سالنی خصوصی و با پرداخت اجاره روی صحنه رفته و از امکانات سالن‌های دولتی استفاده نکرده است. ضمن اینکه با اضافه شدن تئاترهای خصوصی، دیگر گروه‌های نمایشی همچون سال‌های گذشته لازم نیست مدت‌های مدهای برای اجرا منتظر بمانند. از سوی دیگر در دنیا اجرای طولانی مدت بعضی آثار نمایشی همواره مورد توجه بوده و حتی به عنوان جاذبه گردشگری مطرح شده که نمونه آن اجرای طولانی مدت نمایش «تله‌موش» در لندن است که بیش از ۵۰ سال است می‌وقفه روی صحنه مانده است.

ازای رقابت در ۶ بازی کودکان ۴۰ میلیون دلار پول نقد به جیب بزنند.اما با وجود ظاهر فریبنده ماجرا به زودی مشخص می‌شود جریمه باخت در هر بازی مرگ است. کارشناسان این سریال مهیج را نقدی بر کاپیتالیسم و اختلاف طبقاتی میان ثروتمندان و فقرا می‌دانند.

دل پُر یک بازیگر از تهیه کنندگانی که برج سازند نه برنامه‌ساز!

تلویزیونی من هر روز ضعیف‌تر می‌شود. در هر صورت ما آدم‌های آرزومندی هستیم، آرزو می‌کنم سال جدید در کنار سلامتی و روزی فرصت برای اندام و میان بدبند تا همه کار کنند. طبیعتا همه ما دوست داریم در رزومه‌های کاری مان حداقل چند کار خوب ثبت کنیم نه اینکه فقط به خاطر پول کار کنیم. در حال حاضر وضعیت به گونه ای شده که همه اول بوجه را می‌پرسیم و بعد سراغ متن و کارگردان را می‌گیریم؛ در حالی که در گذشته اول می‌پرسیدیم متن چیست؟ این اتفاق خیلی بد است. میزایی در ادامه همین صحبت‌هایش خطاب به رئیس فکلی سازمان صداسما گفت: آرزو می‌کنم آقای جلیلی با توجه به این مضللات و مشکلات موجود سازمان، به افرادی که بلد کار هستند میدان بدهد و گرته خانه از پای بست ویران است. به صراحت می‌گویم در حال حاضر تلویزیون پرش را از دست داده است.

در آستانه بیستمین دوره جشنواره فیلم تصویر، در نظر داریم اولین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم خود را تحت عنوان « سینمای تک نفره» (مولف) برگزار کنیم. در اواخر دهه ۴۰ و اوایل ۵۰ میلادی، دیدگاه جدیدی نسبت به سینمای جهان آن روزگار به رهبری «آندره بازن «و همکارانش همانند «فرانسوا تروفو» و «کلود شابرول» در محله «کایه دو سینما» شکل گرفت. آنها با مطالعه دقیق فیلم‌های فیلمسازان شاخصی همانند چارلی چاپلین، اورسن ولز، ژان رنوار و دیگران به این نتیجه رسیدند که گروهی از فیلمسازان تنها «کارگردان» نیستند، بلکه خالق یا مؤلف آثار خود نیز به حساب می‌آیند. نظریه‌ای که توسط «آندرو ساريس» وارد زبان انگلیسی شد و اصطلاح «نظریه مؤلف»(Auteur Theory) را آفرید. Auteur کلمه‌ای جدید در زبان انگلیسی بود که از فرانسه می‌آمد و ریشه در کلمه Author به معنای نویسنده داشت و به فیلمساز یا هر هنرمندی اشاره می‌کرد که می‌شد او را همانند یک نویسنده، خالق حقیقی آن اثر دانست.

اما این نظریه همواره منتقدان جدی نیز داشته که معتقدند حتی «فیلمساز – نویسنده‌ها» را هم نمی‌توان خالق یا مؤلف حقیقی یک فیلم دانست، چرا که نقش مدیران فیلمبرداری و تدوینگران در شکل‌گیری یک فیلم کمتر از کارگردان‌ها نیست، به عبارت دیگر، تغییر مدیر فیلمبرداری یا تدوینگر یک فیلم از شخصی به شخص دیگر، مخاطب را یا فیلمی جدید روبرو می‌سازد. جهان امروز که زابیده‌ی انقلاب دیجیتال در دهه هشتاد میلادی است، فیلمساز امروزی را به تجهیزات مجهز کرده که باعث شده تا فیلمسازی، دیگر تنها در قالب یک صنعت و در انحصار گروهی خاص نباشد.

تجهیزات و امکانات مورد نیاز ساخت یک فیلم که پیش از این تنها در استودیوهای فیلمسازی یافت می‌شد، امروز درون کیف و یا کوله‌پشتی کوچک جا می‌گیرند و مهارت‌های متفاوت مورد نیاز نیز با سهولت بیشتری قابلیت فراگیری عمومی پیدا کرده‌اند.

سینما دیگر قلمرو شخصی تهیه‌کنندگان ثروتمند نیست، مردم عادی حتی در روستاهای دورافتاده، راحت‌تر از گذشته فیلم می‌سازند و «امید» تبدیل صنعت سینما به هنری اصیل و شخصی برترنگ‌تر از همیشه شده است. دامنه فیلمسازان تک نفره جهان – کسانی که ایده‌های خودشان را کارگردانی، فیلمبرداری و تدوین می‌کنند – از تولیدکنندگان محتوای اینترنتی تا فیلمسازان برنده نخل طلا و اسکار می‌رسد.

فیلمسازان مؤلفی همچون: «عباس کیارستمی» یا فیلم «ده» «آل‌فونسو کوارون» یا فیلم «روما» (برنده اسکار بهترین کارگردانی و فیلمبرداری)،«استیون سودربرگ» یا فیلم‌های سولاریس و اسکیزوپلیس «دیوید لینچ» یا آخرین فیلمش «امپراتوری درون»«رابرت رودریگز» و «کیم کی دوک» با ساخت بیش از پنج فیلم تک نفره از نمونه‌های مشهور و شاخص این گروه از فیلمسازان به حساب می‌آیند. فراگیری هر چه بیشتر و روزافزون این شیوه جدیددر فیلمسازی، جای خالی جشنواره‌ای بین‌المللی ویژه این گروه از فیلمسازان را هر چه بیشتر نمایان می‌سازد. جشنواره فیلم تصویر افتخار دارد از امسال بخش بین‌المللی خودرا برای نمایش این گروه از فیلم‌ها اختصاص دهد و جایزه‌ای تحت عنوان «جایزه عباس کیارستمی» به فیلمسازان برگزیده در بخش‌های داستانی و مستند اهدا کند. امیدواریم با شروع به کار بخش بین المللی «سینمای تک نفره» جشنواره فیلم تصویر،برای مولف ترین گروه فیلمسازان تاریخ، همواره‌تر از همیشه شود. این جشنواره مستقل با حمایت معنوی«بنیاد عباس کیارستمی»برگزار خواهد شد.»

منبع:ایسنا

سجاد آیدنلو با بیان اینکه فردوسی زن‌ستیز نیست، می‌گوید: ظاهراً فقط یک پار فردوسی به انتقاد از بانوان پرداخته که آن هم در داستان سیاوش و به تأثیر از فضا، موضوع روایت است.

به گزارش ایسنا، این شاهنامه‌پژوه در کتاب «آذربایجان و شاهنامه: تحقیقی درباره جایگاه آذربایجان، ترکان و زبان ترکی در شاهنامه و پایگاه هزارساله شاهنامه در آذربایجان» که در انتشارات دکتر محمود افشار منتشر شده، درباره موضوع زن‌ستیزی بودن یا نبودن فردوسی می‌نویسد: «در شاهنامه بانوانی مانده شهرناز و ارازو، فرانک، سیندخت، رودابه، سودابه، تهمینه، گردآفرید، مادر سیاوش، فریگیس، جریره، منیزه، کتاوین، همای، گردیه و شیرین در داستان‌ها حضور دارند و نقش‌های مادر فداکار و مهربان، مادر همسری خردمند و باجسارت، دلداه مهرورز و وفادار، پهلوان و پادشاه را به‌خوبی ایفا می‌کنند و حتی بعضی بخش‌های مهم و دل‌انگیز روایی نیز نتیجه کارهای این زنان است. بر این اساس نظریاتی از قبیل اینکه زنان در شاهنامه مقام مهمی ندارند یا در پایین‌ترین مرتبه ممکن تصویر شده‌اند اصلاً پذیرفتنی نیست و مغایر با فداکاری و عشق‌ورزی و دلاوری و چاره‌اندیشی و جان‌بازی زنان در حماسه ملی ایران است.

بیت‌هایی که در نقد و تکویش بانوان در شاهنامه آمده است یا به نام فردوسی نقل و نقد می‌شود، چند دسته است. بعضی از آن‌ها از زبان شخصیت‌های داستانی و به مناسبت موفقیت و شرایط پیش‌آمده در روایت هر زبان آن‌ها جاری شده. در زمان‌ها، فیلم‌ها و نمایش‌نامه‌های امروزی نیز گاهی بنابر روند موضوع و اختلافاتی که میان مردان و زنان روی می‌دهد آنها با لحن پرخشگر و نکوهنده و انتقادی علیه همدیگر (جنس زن و مرد) سخن می‌گویند و روشن است که خواننده و بیننده این ستیه‌نگی و نفرین در نتیجهٔ اقتضای حال می‌داند و نه دیدگاه نویسنده داستان و نمایش‌نامه یا کارگردان و بازیگر زن و مرد.

شمارهٔ دیگر از این ابیات سروده فردوسی نیست و کاتبان و خوانندگان شاهنامه برای اینکه عقیده زن‌ستیزانه خویش را بهتر ترویج کنند آنها را در بعضی نسخ شاهنامه الحاق کرده‌اند.

تا جایی که نگارنده جستجو کرده ظاهراً فقط یک بار فردوسی خود به انتقاد از بانوان پرداخته که آن هم در داستان سیاوش و به تأثیر از فضا، موضوع روایت است که سیاوش می‌خواهد برای اثبات پاکدامنی خویش و برائت از تهمت‌های سودابه هوس‌باز از توده آتش بگذرد.

با صرف نظر از این بیت دیدگاه رسمی فردوسی درباره زنان در بیت زیبایی زیر است که هر دو جنس مذکر و مؤنث را برابر و گرمای می‌داند:

چو فرزند را باشد آیین و گرمی به دل بر چه ماده چه نر»